

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 137, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Instanța stabilește numărul zilelor-amendă ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei. Cuantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă se determină ținând seama de veniturile totale și activele totale cuprinse în situațiile financiare anuale sau, după caz, în raportările contabile anuale, pe care persoana juridică are obligația de a le întocmi și depune, potrivit legii, pentru exercițiul financiar anterior trimerii în judecată.”

2. La articolul 137, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Cuantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă se determină ținând seama de valoarea activului patrimonial la data trimerii în judecată, în cazul persoanei juridice care:

a) nu are obligația întocmirii și depunerii, potrivit legii, a documentelor prevăzute la alin. (3);

b) a fost înființată în anul trimerii în judecată.”

3. La articolul 151, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul prevăzut la alin. (1), la individualizarea pedepsei se va ține seama, după caz, de:

a) veniturile totale și activele totale cuprinse în ultima situație financiară sau, după caz, raportare contabilă pe care persoana juridică care a comis infracțiunea are obligația de a le întocmi și depune, potrivit legii, anterior fuziunii ori divizării, cu luarea în considerare a părții din patrimoniul acesteia care a fost transmisă fiecărei persoane juridice participante la operațiune;

b) valoarea activului patrimonial de la data fuziunii ori divizării, în cazul persoanei juridice care, potrivit legii, nu are obligația întocmirii și depunerii documentelor prevăzute la lit. a), respectiv, în cazul persoanei juridice înființate în anul trimerii în judecată, cu luarea în considerare a părții din patrimoniul acesteia care a fost transmisă fiecărei persoane juridice participante la operațiune.”

Art. II. — Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 248 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Procedura de aplicare și de ridicare a măsurii

Art. 248. — (1) În cursul urmăririi penale sau al procedurii de cameră preliminară, dacă apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, procurorul înaintează judecătorului de drepturi și libertăți sau judecătorului de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță o propunere motivată de luare față de suspect sau inculpat a măsurii internării medicale provizorii.

(2) Propunerea prevăzută la alin. (1) va fi însoțită de raportul de expertiză medico-legală psihiatrică din care să rezulte necesitatea aplicării măsurii internării medicale provizorii.

(3) Judecătorul sesizat conform alin. (1) fixează de îndată termen de soluționare a propunerii și dispune aducerea cu mandat a suspectului sau a inculpatului.

(4) Soluționarea propunerii se face numai după audierea suspectului sau inculpatului, dacă starea sa de sănătate o permite, în prezența unui avocat, ales sau numit din oficiu. Când suspectul sau inculpatul se află deja internat într-o unitate de asistență medicală și deplasarea sa nu este posibilă, judecătorul de drepturi și libertăți sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară procedează la audierea acestuia, în prezența avocatului, în locul unde se află.

(5) Participarea procurorului este obligatorie.

(6) Suspectul sau inculpatul are dreptul ca la soluționarea propunerii de luare a măsurii internării medicale provizorii să fie asistat și de către un medic desemnat de acesta, care poate prezenta concluzii judecătorului de drepturi și libertăți ori, după caz, judecătorului de cameră preliminară. Suspectul sau inculpatul are dreptul să fie asistat de medicul desemnat de acesta și la alcătuirea planului terapeutic.

(7) Judecătorul se pronunță de îndată asupra propunerii, printr-o încheiere care poate fi contestată în termen de 5 zile de la pronunțare. Contestația nu suspendă punerea în aplicare a măsurii de siguranță.

(8) Dacă admite propunerea, judecătorul dispune internarea medicală provizorie a suspectului sau inculpatului, luându-se, dacă este cazul, măsurile prevăzute la art. 229.

(9) În cazul în care respinge propunerea, judecătorul poate dispune obligarea provizorie la tratament medical a suspectului sau inculpatului, dacă acesta se află în situația prevăzută la art. 109 alin. (1) din Codul penal.

(10) Dacă după dispunerea măsurii s-a produs însănătoșirea suspectului sau inculpatului ori a intervenit o ameliorare a stării sale de sănătate care înlătură starea de pericol, la sesizarea procurorului ori a medicului curant sau la cererea suspectului ori inculpatului sau a unui membru de familie al acestuia, judecătorul de drepturi și libertăți sau judecătorul de cameră preliminară care a luat măsura sau, după caz, în fața căruia se află cauza dispune, prin încheiere motivată, în urma efectuării expertizei medico-legale psihiatrice, ridicarea măsurii internării medicale provizorii ori, dacă suspectul sau inculpatul se află în situația prevăzută la art. 109 alin. (1) din Codul penal, înlocuirea acestei măsuri cu măsura obligării provizorii la tratament medical. Dispozițiile alin. (3)—(7) se aplică în mod corespunzător.

(11) În cursul judecății, față de inculpat se poate dispune internarea medicală provizorie, la propunerea procurorului, ori din oficiu, de către instanța în fața căreia se află cauza, în urma efectuării unei expertize medico-legale psihiatrice din care să rezulte necesitatea aplicării măsurii internării medicale provizorii. Dispozițiile alin. (3)—(10) se aplică în mod corespunzător.

(12) Dispozițiile art. 246 alin. (13) se aplică în mod corespunzător.”

2. După articolul 248 se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 3-a, alcătuită din art. 248¹, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții privind expertizele medico-legale psihiatrice

Efectuarea expertizelor medico-legale psihiatrice

Art. 248¹. — În cazul expertizelor medico-legale psihiatrice prevăzute de prezentul capitol, dispozițiile art. 184 alin. (2)—(28) se aplică în mod corespunzător.”

3. La articolul 252¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 252¹. — (1) În cursul procesului penal, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, procurorul, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, instanța de judecată care a instituit sechestrul poate dispune de îndată valorificarea bunurilor mobile sau imobile sechestrate, la cererea proprietarului bunurilor sau atunci când există acordul acestuia.”

4. Articolul 252³ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Valorificarea bunurilor mobile sechestrate în cursul procedurii de cameră preliminară și al judecării

Art. 252³. — (1) În cursul procedurii de cameră preliminară și al judecării, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, a unei dintre părți sau a custodelui, poate dispune asupra valorificării bunurilor mobile sechestrate. În acest scop, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, instanța de judecată fixează un termen, care nu poate fi mai scurt de 10 zile, la care sunt citate în camera de consiliu părțile, precum și custodele bunurilor, atunci când a fost desemnat unul. Participarea procurorului este obligatorie.

(2) La termenul fixat se pune în discuția părților și, după caz, a custodelui, în camera de consiliu, valorificarea bunurilor mobile sechestrate și li se pune în vedere că au dreptul de a face observații sau cereri legate de acestea. Lipsa părților legal citate nu împiedică desfășurarea procedurii.

(3) Asupra valorificării bunurilor mobile sechestrate, precum și cu privire la cererile prevăzute la alin. (2), judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, instanța de judecată dispune prin încheiere motivată.

(4) Împotriva încheierii prevăzute la alin. (3) se poate face contestație la judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori, după caz, la instanța ierarhic superioară, respectiv la completul competent al Înaltei Curți de Casație și Justiție, de către părți, custode, procuror, precum și de către orice altă persoană interesată, dispozițiile art. 252² alin. (4)—(7) aplicându-se în mod corespunzător.”

5. Articolul 482 se modifică și va avea următorul cuprins: „Conținutul acordului de recunoaștere a vinovăției

Art. 482. — (1) Acordul de recunoaștere a vinovăției cuprinde:

- a) data și locul încheierii;
- b) numele, prenumele și calitatea celor între care se încheie;
- c) date privitoare la persoana inculpatului, prevăzute la art. 107 alin. (1);
- d) descrierea faptei ce formează obiectul acordului;
- e) încadrarea juridică a faptei și pedeapsa prevăzută de lege;
- f) probele și mijloacele de probă;
- g) declarația expresă a inculpatului prin care recunoaște comiterea faptei și acceptă încadrarea juridică pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală;
- h) felul și cuantumul pedepsei ori ale măsurii educative, precum și forma de executare a pedepsei ori soluția de renunțare

la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei, cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și inculpat;

i) semnătura procurorului, inculpatului, avocatului și, după caz, a reprezentantului legal.

(2) În cazul neîncheierii acordului de recunoaștere a vinovăției sau al respingerii acestuia prin hotărâre judecătorească definitivă, declarația dată de inculpat în vederea încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției nu poate fi folosită pentru soluționarea cauzei în lipsa acordului expres al acestuia, exprimat în scris în prezența apărătorului ales sau numit din oficiu. În lipsa acestui acord, actul care consemnează declarația dată de inculpat în vederea încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției se înlătură din dosarul cauzei.”

Art. III. — Legea nr. 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 24 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 29 va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Din dispoziția procurorului, a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau, după caz, a instanței de judecată, Agenția procedează la valorificarea de îndată a bunurilor imobile sechestrate, în cazurile prevăzute la art. 252¹ alin. (1) din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și a bunurilor mobile sechestrate, în cazurile prevăzute la art. 252¹ din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Bunurile mobile prevăzute la alin. (1) se pot valorifica de la locul unde se află depozitate. Bunurile se predau în temeiul unui proces-verbal de predare-preluare încheiat între Agenție și organele care duc la îndeplinire măsurile asigurătorii, potrivit art. 251 din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare. Modelul procesului-verbal este prevăzut în anexa nr. 4.

(3) În baza informațiilor gestionate prin sistemul informatic național integrat de evidență a creanțelor provenite din infracțiuni, Agenția poate propune, din oficiu, procurorului, judecătorului de drepturi și libertăți, judecătorului de cameră preliminară sau, după caz, instanței de judecată inițierea procedurii de valorificare a bunurilor mobile sechestrate.

(4) Agenția este autorizată, cu aprobarea prealabilă a procurorului, a judecătorului de cameră preliminară sau, după caz, a instanței de judecată, să obțină acordul proprietarului bunului în vederea valorificării în condițiile art. 252¹—252⁴ din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.”

2. La articolul 29⁶, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În cazurile în care Agenția este informată cu privire la existența unor drepturi referitoare la bunurile supuse vânzării, procedura de valorificare se suspendă și este informat procurorul, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, instanța de judecată care a dispus valorificarea bunurilor mobile sau imobile.”

3. La articolul 29¹⁴, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 29¹⁴. — (1) Valorificarea de către Agenție a bunurilor imobile sechestrate se realizează din dispoziția procurorului, a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau, după caz, a instanței de judecată, în condițiile art. 252¹ alin. (1) din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 7 iulie 2023.

Nr. 214.